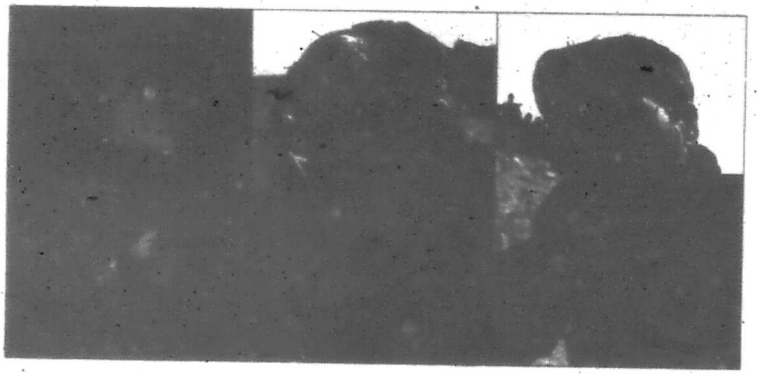
הלב היהודי הרגיש

לחץ פיזי מתון בחדרי עמונה

להלן מאמר שפירסם העיתונאי והפרשן רן מרגלית:

"...השבוע נפל דבר. פרקליטת המדינה עדנה ארבל, הדמות בהחלט מזרועה בכנס השנתי של העמותה למשפט ציבורי, כי לדעתה יש מקום לשקול הצעה לכך לול בחוק השב"כ שרק המענים לחוקרים כלים להתמודד עם המציאות הביטחונית שהתפתחה עם האינתיפאדה. במילים אחרות, כתנאים מסוימים ומוגבלים לדעתי עיל לחץ פיזי מתון על מחבלים. נוכח 200 קורבנות האינתיפאדה, היא סבורה כי במסגרת חוק השב"כ החלוך וכי חקק יש לשוב ולבחון את נושא הכלים היכולים לסייע לקידום חקירות ביחסר ניות... הגנת הצורך: יש מקום לשקול חקי קה בנושא». זו היתה **פצצה** מקצועית, שכן ארבל נחשבת למומחית גדולה בסוגיה זו. היא תמיד אוזנה היטב בין צרכי הביטחון הלאומי לבין העקרונות הדמוקרטיים. תקופה ארוכה סברה כי יש להשאיר את הדברים בעידפול מסרים וכי לא צריך לכ לול היזהר כדה בחוק, שכן מה יגיד העולם המערבי מצוקת האינתיפאדה והמלחמה העולמית בטרור הביאו אותה להרהר באר מץ לב בהכללה היתר לחקירות קשוחות בחוק השב"כ. ארבל הבינה את עוצמת הד ברים ומה הביקורת שתוצה בה. היא פנתה להסבירם לציבור בעזרת הטלוויזיה. אבל לצופה מן הבדרכה היה קשה להבין מה החידוש בעמדתה, מפני שהטלוויזיה לא הניחה להתרכז בדבריה הדקיקניים בכך שהצמידה לראיונה תצלומי דמה גרולים של עינויים בכיכול המופעלים בשב"כ. יודעי דבר ניחנו. השב"כ כבר יתר משנ תיים אינם שם שק על הראש ולא מחזיק נחפרים בקנוקה קשה על כיסא קטן. אבל מי שאינם בקיאים בהשמו מהצלומים הקשים במקום שמהמילים הדשניות. הדר סטוריה יודעת כאשר התפוצצה פרשת קו 300 נחשפו שיטות החקירה הלאימות של השב"כ. הן מעולם לא רמו לוסת הדהתה ולגומי הגהל ולעקירת הציפורניים שהם גולת הנחקרים ברשות הפלשתינית, בטר ריה, בעיב הסעורת ובמצרים. אך גם רמת האלימות של השב"כ ראו היתה גבוהה ובלתי מבוקרת. ועדה בראשות השופט העליון לשעבר משה לנדוי. שהב ריה היו-ראש המוסד לשעבר, יצחה הופי, ובמבקר המדינה לשעבר, יעקב מלץ, ישבה על המלוכה. היא התירה בפעלת לחץ פיסי מתון על נחקרים בתנאים מגבילים העונים על 'הגנת הצורך', או בלשון ברד רה כשהנאשך הוא בבחינת פצצה מתקתקת. אם לא יחלצו מפיו את המידע עכשיו יפוצץ הכרי מטען רצוני בעוד שעה או ים. פרקליטת המדינה לשעבר, דורית ביינוש, הסתייגה מ'דוקא לנדוי'. הוא לא שמרה את רעתה לעצמה. אך נאלצה לפ עול על פיו. בשהגיעה לבית המשפט הע ליון הגביל כבר אהרן ברק שובל אויר של עמיתים. שבפסק דינם ביטלו וגנזו בהבל מה את הדו"ח. **הם אמרו כל לחץ פיסי מתון על המחבלים. אפילו לא סמרי רת. לוד! אך שוחים שלנדרי ותיר למקרה שהנאשך זילול בחוקרו, ואולי גם ירק לעברו, בעוד הפצצה מתקתקת.** האמפריאלים השיפוטי של ברק גרם לעמי אילון (ולשופטים לשעבר בבית המשפט העליון) להתנהוכה אותו, אך בו ביום הודה ראש השב"כ לתדול מכל חקירה קשוחה. שום בית משפט עליון בא גלייה ובצדפת לא קיבל החלטה כזאת למרות שהשב"כ שלהם אלים פי כמה וכ מה. רבים בארץ צהלו ועלזו, שהנה הטר בים מפלשתין ניצחו את השב"כ הדע. אך גם שופטים נשואי פנים אינם רוצים להר שאר ללץ רשת המגן של השב"כ. הם לא אסרו כלל את השימוש בסטירת לחי. להפך, בשיש צורך מוצר. אלא מזו חוקר נואש סטר על לחיו של מחבל יהיר כדי לדעת מי מחבריו יסמין את הפצצה הבאה. החוקן. אם הסטירה תעיל המסתון יתגלה ויימצע אסון גדול מה טוב. ואם לאו יתכן שהנאשך יועמד לדין. בית המשפט העליון הפר את השב"כ לבן עזיבה שלו בתפקיד של קבלן הצלחות... נקבע סדר דברים: חוקר שמבקש להפעיל אמצעים מיוחדים מעלה את בקשתו עד ראש השב"כ, אבי הייכור, שמחליט אם זו אכן פצצה מתקת קת, וכמה לחץ להפעיל על המחבל... שנה תמימה הוצרא הייכור שני היתרים בלבד לחקירה תחת לחץ. בשביל זה לא בראו לדיקטים על חוק השב"כ פרק ייסתיר הסו לת לחץ פיסי מתון. גם אהבל ייתר בידי שצריך להניח לדברים להתנהל אך ער מאת רחד את השלום יגדיל שהציע לי אהוד ברק. האינתיפאדה מבלי שמדי מגי מה. השבוע היו ימים שהתקבלי התרעות עה ייתר מ־10 מטעני חבלי, שעומדים את הרכם בו זמנית בישראל.

חקירת שב"כ אינה דומה לחקירה שלי לית במשטרה, דיוקן המחבל הנחקר אינ דומה למה שהיה בעבר. ייתר מזה. בעבר התפתחה הנחקר להדדית בעסקת טיעון הד שלא כמה שנים בכלא. ביום העביים הו בד חמורות, שאם רק יש הדשעה. העינוב כמעט תמיד קרוב מאד למאסר עולם. לכ חקר אין סובת הנאה משיתוף פעולה עם חוקרו. שממילא אינו מע? אפילו לשלשל יוצא אימא, כי בשנה האחרונה עלה שי עור ההיתדים לחקירה קשוחה משנים ל 50. עדיין זה שיעור נמוך בהשוואה למספר הנחקרים בפעילות טרור. שגדל בסיעור ניכר מאז תחילת האינתיפאדה, ישלמל שה רובם המכריע הם פצצות מתקתקות. דיכסר נושא באחריות לכל חקירת קיל טול. יעמו ראשי אגף החקירות יילעצו המשפטיים. מדוע, להשיל זאת על כת פיהם ולהכריע בגורלם אם לעמוד לדין בדיעבדי הרי העולם השתגר. המערב מבין שהמאבק בטרור אינו דומה לכלחמה במ דינה ריבונית. **אנש אינ מענין בלחץ פיסי על נחקרים.** גם עתה. כש קומץ של תוקרים שלא גרל מזה שנים מתפרסם על פני שיעור נחקרים שדינק בשנה האחרונה ב־50 אחוזים, **חדר אחנה צריבה לחזות קלה בסטירות לחי או בהמיית נוסף של נחקר בישבי תי גל־סבא ויגיל במחלך החקירה.** אך יש צורך בחקיקה כדי לתקן את נה שבית המשפט העליון הלים באחריה עליון של שלום בשעה: ובזה כשהאר־ תיאדה משתוללת" (פורסם ב־NRG מע ריב 30.11.01).

אחרי פיצוח ראשי נעורות ינקרים בחדרי עמונה, הן מרגלית יחבריו הר נישים לשלשולי מחבלים - שתק.

schiffs@013.net.il

מחצרות אדמו"רים וחסידים

לקט סגולות למוצאי שבת

ההבדלה וסגולותיה

נהגו רשפור מיני של הבדלה רפני הבדלה, יהכבות, את הנר ביין יהבדלה, יעושים זאת יסימן ברכה. שכך מצינו "כל בית שלא נשפך בו יין כמים אין בו סימן כך נר יעיהודים ב"ה.

מהי זהב הדמדומא נרסים, שמשים ביין אוכלי אין לשפוך יין במתכוני אך אם נשפך בשגג אין לעשות אלא לחשבם במים, **אם נעשה לא תשקוף יברכו, כי במקום סיס ריגו יזא מימן עניה.**

נוסח ההבדלה התלוי בבית סגודל יפרנסה.

אמירת "ויתן לך"

בספרים יהלבוי יאבודרהם" נתנה שנהגו ליומר אסף חלם אלו. שהם בולם פסוקים של ברכה יהבדלה. ואומרים אותם לסימן טוב לכל ישבוע.

יהרי"ן בנוסטנזיו ע"ה היה אומר: אנו יודע את כאי פשרות איש ישראל שיהיה לו פרנסה כימות יהשבוע אם אינו אומר פסוק: "ויתן לך" במוצאי שבת.

(מרים יהדים בשם יהרי"ן מנוסטנזיו)

סגולה לפרנסה ליומר בכל מוצאי שבת "ויתן לך" שהוא שיאמרהו שניים יהד כמו שנהג יהרי"ן מנוסטרי מרימי נוע יצ"ל.

(סגולות ישראל)

קימול הטלית

יש יהקפד יהרבה מיד במוצאי שבת שהוא סגולה לאריך ימים ביה.

יש יהקפד יהרבה מיד במוצאי שבת שהוא סגולה לאריך ימי יפיד של יהאישה.

(מעמקי תמניפים יתקמ"ז)

חמין במוצאי שבת מלוגמא

נהגו הנשים יהרבות מים במוצאי שבת אחר יהרבה שכך נאמר באגדה: "באיר של מרים נמצא בימה של שבת ריח, וכל מוצאי שבת מחזירה אותה על כל בודות ומער נות, וכל מי שהוא תולה ויודמן לו מים ויושנה. אפילו כל נופי מלא שחיו מיד נרפא". כמעשה "באדם שהיה מוכה שחין, ואשתו יהדה לשאוב מים במוצאי שבת ונזדמנה לה, באדר של מרים ומילאר בדה מאותם מים, חזרד לביתה, יכעס בעלה גרם לכדה שישל ישבר, ורק מעט מיפות נתזו עליו, יכל מיפה ריפאה רק היכן שפגעה. מכאן אמרו חכמים: "ירגן לא עלתר בידי אלא רגזנותר". אך מאותו עניין למדו רבותינו את סגולתם לרפואה של המים הנ שאבים במוצאי שבת. ואפשר שזה המקור לשתיית מים חר שים שהורחתו במוצאי שבת ילא מים שכבר היו מוכנים מערב שבת.

(בית יוסף יצינכו)

השותה חמין הוא סגולה לרפואה, שכן בגמרא (שבת מכ"ב) מובא "חמין במוצאי שבת מלוגמא" ומפרש רש"י: לרפואה. ומובא בשם הרמ"ק רבי יוסף מאניסילי יצ"ל שטוב לומר בעת אכילת חמין או שתיתם: "חמין במוצאי שבת מלוגמא" והוא סגולה בכגר עצבות! ומרה שחורה, שנאמר (תהילים קמ"ז) "יחמבש לעצבותם". "מחבש" - ר"ת חמין במוצאי שבת מלוגמא. "לעצבותם". רפואה נגד עצבות ר"ל.

יש נוהגים לשתות נ' לגימות ובכל פעם אומרים: "יה מין במוצאי שבת מלוגמא. ואם אין א סגולה ניסוי צו ור עדין מרה שחורה, אזוי האט דער־הילינער רבי ר' יוסף ניואגסט, יחמין במוצ"ש מלוגמא זו סגולה לא להיות במרה שחורה, כך אמר הרבי הקדוש רבי יוסף.

(דברי יצחק בשם הרבי ר' יוסף)

עורכת המוסף: ליאור גרייזים־מגן ■ עיצוב גרפי: עפרה נתן ■ תגובות: ת.ד. 57010 תל־אביב, 61570